

Ang Basahon ni Joel ug ang Laodiceanong Iglesia sa Seventh-day Adventist - Numero Nuwebe

Jeff Pippenger
2025-12-11

Numero Nuwebe

Miabot ako karon sa punto niining pasiuna sa basahon ni Joel aron sa mubo nga pagsumada sa pipila ka mga punto gikan sa unang walo ka mga artikulo ug sa pag-ila kon unsa ang angay natong paaboton gikan sa basahon ni Joel karon nga atong hisgutan kini sa labi pang diretso, ug dayon siyempre unsa man ang kalabotan niana sa mga gubat sa Raphia ug Panium sa Daniel 11:11–16?

Gihatagan nato ug paghatag ug gibug-aton ang awit sa parrasan kay ang “kasinatian” ginarepresentar sa espirituhanong paagi pinaagi sa usa ka “awit.” Usa sa mga kinaiya sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo samtang sila nagaawit sa awit ni Moises ug sa Cordero, nga sa yano mao lamang ang paagi ni Juan sa pagrepresentar sa awit sa parrasan ni Isaias. Ang matag dagkong manalagna nagsugod sa ilang mga basahon pinaagi sa mga paghukom batok sa Israel tungod sa ilang pagsukol, o mahimo mong isulti nga ang matag dagkong manalagna una nga nagaawit sa awit sa parrasan. Nagatuo ako nga ang awit sa parrasan ni Joel diha sa unang kapitulo usa sa labing hinungdanong mga pinadayag mahitungod sa awit sa parrasan. Dili ko masulti kon husto ba ako o dili, apan ang hinungdan nganong ania ako niini nga pagtuo mao nga ang mga espirituhanong kadugtongan nga simbolikong ginarepresentar diha sa basahon ni Joel daw usa ka yawe, o tingali usa ka ehe alang sa daghang mga rayos. Ang pagpamatuod ni Joel dili lamang nagadugtong sa ubang magkatakdo nga mga linya, kondili daw nagapahimutang usab kini ug usa ka tukmang punto sa reperensiya, ilabina pinaagi sa simbolismo sa parrasan nga gilaglag diha sa unang kapitulo, ug sa sunod nga duha ka kapitulo nga nagaila sa hulagway sa mananap nga panahon sa pagsulay sa Tinipong Bansa sa Amerika ug usab sa hulagway sa mananap nga panahon sa pagsulay alang sa kalibotan. Ug kining tanan gipahimutang sulod sa konteksto sa usa ka parrasan, ug ang usa ka parrasan dili usa ka buhing parrasan—kon kini walay ulan.

Gibutang usab namo ang paghatag og dakong pagtagad sa propetikong yugto sa panahon nga gilarawan pinaagi sa simbolo nga “hangtod kanus-a?” Gibati ko ang panginahanglan sa pagpahinumdom kanato niining kaniadto nang natukod nga prinsipyo mahitungod sa “hangtod kanus-a” aron paghatag og paghatag og gibug-aton sa “capstone” nga kaniadto mao, ug mao usab ang patukoranan ug ang pamag-ang nga bato. Ang kataposang hingpit nga pagpalambo sa mensahe sa Tunga sa Gabii nga Singgit nga karon nagpadayon mao ang “capstone.” Pinasukad sa mga patukoranan, kana nga capstone mao ang mga mutya ni Miller nga nagasidlak napulo ka pilo nga mas hayag kay sa sinugdanan.

Pinasukad sa “makalilisang nga mga buhat” sa Dios, ang capstone mao ang higayon nga ang Iyang katawhan mobalhin gikan sa usa ka kasinatian nga Laodicean ngadto sa usa ka kasinatian nga

Philadelphian, nga mao usab ang higayon nga kadtong katawhan mahimong ika-8 nga gikan sa 7 ug usab sa dihang sila mobalhin gikan sa iglesia nga manggugubat ngadto sa iglesia nga madaugon. Kining pagbalhin maoy capstone. Ang pagbalhin matuman sa dihang ang katawhan sa Dios makadungog ug makakita sa mensahe sa “capstone” ug kini makalilisang sa ilang mga mata. Ang mensahe sa capstone mao ang kinatumyan, kay kini naghiusa sa tanang simbolikong mga kamatuoran sa “capstone.” Ang mensahe sa “seven times” mao ang batong patukoranan ni Miller, ug kini gituyo nga mahimong Millerite nga capstone. Ang Pentecostes mao ang capstone sa Pentecostal nga panahon, maingon nga ang Midnight Cry usab mao ang capstone sa Millerite nga kalihukan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda.

Ingon kasangkaran o pangibabawng bato sa kap-atan ug unom ka tuig nga yugto diin gitukod ni Cristo ang Millerite nga templo sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda, ang maong pangibabawng bato maoy mahimong batong patukoranan alang sa buhat ni Cristo sa pagtukod sa templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kining batong patukoranan gipahimutang niadtong 1844 ingon nga kahayag sa pagdan-ag sa dalan paingon sa langit, ug tungod niini ang katawohan sa Dios sa katapusang panahon sa kalibotan kinahanglan mobalik sa “karaang mga alagianan” aron makakaplag ug kapahulayan. Kon ug sa dihang sila mobalik sa kasaysayan sa mga pionero sa mga Millerite, ilang makita nga ang mensahe sa Tunga-tungang Panawag maoy kasangkaran sa kasaysayang patukoranan. Ang Tunga-tungang Panawag maoy usa ka pagpadayag sa pagbubo sa Balaang Espiritu. Sa dihang ang usa ka kalag mobalik sa “karaang mga alagianan” ug makakaplag sa “masanag nga kahayag” nga gipahimutang sa sinugdanan o patukoranan bahin sa alagianan, iyang makaplagan ang Tunga-tungang Panawag, nga giila ni Jeremias ingon nga “kapahulayan.”

“May hayag nga kahayag nga gibutang sa ilang luyo sa sinugdanan sa dalan, nga giingnan ako sa usa ka manulonda mao ang ‘pagtuaw sa tungang gabii.’ Kini nga kahayag misidlak sa tibuok nga gitag-on sa dalan, ug naghatag ug kahayag sa ilang mga tiil, aron sila dili mapandol.

“Kon ilang gitutokan ang ilang mga mata kang Jesus, nga didto ra sa ilang atubangan, nga nagmando kanila paingon sa siyudad, luwas sila. Apan wala madugay, ang uban gikapuyan, ug miingon nga halayo pa kaayo ang siyudad, ug naglaum sila nga unta nakasulod na sila niini kaniadto pa. Unya si Jesus magdasig kanila pinaagi sa pagpataas sa Iyang mahimayaong tuong bukton, ug gikan sa Iyang bukton migula ang usa ka kahayag nga nagwaraywaray ibabaw sa pundok sa Adventista, ug misinggit sila, ‘Aleluya!’ Ang uban sa pagkawalá-pagtagad misalikway sa kahayag sa ilang luyo, ug miingon nga dili Dios ang nagmando kanila sa pag-abot ngadto nianang halayo. Ang kahayag sa ilang luyo napalong, ug gibiyaa ang ilang mga tiil diha sa hingpit nga kangitngit, ug nanghipos sila ug nawad-an sa panan-aw sa timaan ug kang Jesus, ug nangatagak gikan sa alagianan ngadto sa mangitngit ug dautang kalibotan sa ubos.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Ang kinatumyan sa kasaysayan sa mga Millerite mao ang batong-pundasyon alang sa kasaysayan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Gikan sa sinugdanan sa tulo ka mga manulonda niadtong 1798 hangtod nga mapatindog ang iglesiya madaugon sa katumanan sa paghinlo sa santuwaryo diha sa balaod sa Domingo, ang agianan nahayagan pinaagi sa mensahe sa Pagsinggit sa Tunga sa

Kagabhion, kay ang sambingay mahitungod sa Adventismo, ug kon sa unsang paagi ang Dios nagapatindog ug usa ka katawhan aron sa hingpit nga magpakita sa Iyang kinaiya samtang ang panahon sa pagsulay alang sa katawhan nagakahinapos sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo.

Sa dalan, si Jesus mao ang nagapanguna ug Siya nagapadayon sa pagpasanag sa dalan pinaagi sa pagbayaw sa Iyang mahimayaong toong bukton. Busa, may masanag nga kahayag sa sinugdanan sa dalan ug may masanag usab nga kahayag nga nagamando paingon sa katapusan sa dalan. Si Jesus ingon nga Alpha ug Omega nagapakita sa katapusan uban sa sinugdanan, busa ang kahayag sa duha ka tumoy sa dalan mao ang mensahe sa Tungang Gabii nga Paghilak.

Ang unang manulunda miabut niadtong 1798 ug nagpahibalo nga ang takna sa Iyang paghukom miabot na, “Nga nagaingon ... miabut na ang takna sa iyang paghukom.” Ang takna sa paghukom miabot niadtong 1798, ug sa dihang kini nagsugod, nagsugod usab ang kaminyoon tali kang Cristo ug sa Iyang bag-ong pangasaw-onon—ang Philadelphian Millerite Adventism. Si Cristo pagapakasalon unta niadtong Oktubre 22, 1844, ug gikan sa 1798 ngadto sa 1844 ang pangasaw-onon giandam. Ang pangasaw-onon Philadelphian, kay walay paghukom sa silot batok sa pangasaw-onon ni Cristo, tungod kay giandam niya ang iyang kaugalingon—siya putli. Ang pagpahibalo sa paghukom mao ang pagpahibalo sa kaminyoon sa sinugdan niadtong 1798 nga miabot sa katapusan niadtong 1844.

Ang sukaranang kahayag ug ang kahayag sa ulohang-bato alang sa kalihukang Millerite mao ang mensahe nga nagpahibalo sa kasal—ang mensahe sa Tungang Gabii nga Singgit. Ang Tungang Gabii nga Singgit mao ang sukaranan ug ang ulohang-bato sa kasaysayan sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda maingon man sa kasaysayan sa Millerite, ug ang ulohang-bato sa kasaysayan sa Millerite mao ang batong-sukaranan sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo maingon man nga kini usab mao ang ulohang-bato. Ang pagtukod sa templo mahuman sa dihang ang ulohang-bato ikabutang na, ug ang buluhaton sa pagbutang nianang katapusang “makapahibulong” nga bato nagsugod niadtong Hulyo 2023.

Adunay nagkalainlaing matagnaong katumanan nga maoy maglangkob sa pangulong bato, apan ang pangulong bato nagrepresentar usab sa kinatumyan sa usa ka mensahe. Ang Pentecostes mao ang pangulong bato sa mensahe sa kapanahonan sa Pentecostal, maingon nga ang kahayag sa “pito ka mga panahon” nga miabot pinaagi sa pluma ni Hiram Edson niadtong 1856, mao ang gituyo nga pangulong bato sa mensahe ni Miller, kay ang unang pundasyonal nga kamatuoran nga nadiskobrehan ni Miller mao ang “pito ka mga panahon.” Niadtong 1856, ang pagsalikway sa bag-ong kahayag sa kamatuoran sa pangulong bato katumbas sa pagpili sa pagkamatay didto sa kamingawan sa Laodicea, maingon sa gibuhay sa karaang Israel sulod sa kap-atan ka tuig. Kini nagtimaan sa Hulyo sa 2023 ingon nga 1856, ang punto sa pagbalhin gikan sa Philadelphia ngadto sa Laodicea sa kasaysayan sa mga Millerite ug ang pagbaliskad gikan sa Laodicea ngadto sa Philadelphia sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Si Cristo wala mangasawa ug mahugaw nga babaye niadtong 1844, kay siya Philadelphian man, ug mangasawa Siya ug usa ka pangasaw-onon gikan sa Philadelphia sa balaod sa Domingo. Apan una kinahanglan nga andamon niya ang iyang kaugalingon. Andam ka na ba?

Ayaw kahadlok, gamayng panon; kay kahimut-an sa inyong Amahan ang paghatag kaninyo sa gingharian. Lucas 12:32.

Niadtong Oktubre 22, 1844, gipangasawa sa Ginoo ang pangasaw-onon nga Iyang giandam aron mosunod Kaniya ngadto sa kasaysayan sa ikatulong manulonda, ug sa tanan nga ginarepresentahan sa ikatulong manulonda, apan pag-abot sa 1863 ang kasaysayan sa ikatulong manulonda gibalhin ngadto sa kamingawan sa Laodicea. Ang kasaysayan gikan sa 1844 hangtod sa 1863 nagarepresentar sa panahon sa ikatulong manulonda, sa ingon nagahatag ug hulagway sa mga buang nga ulay sulod sa yugto sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Ang mga ulay mao ang trigo ug mga bunglayan nga ginabulag pinaagi sa mga mensahe nga gipahinungdan sa mga manulonda—kay ang mga manulonda mao ang nagabuhat sa buluhaton sa pagbulag.

“Unya nakita ko ang ikatulong manulonda. Miingon ang manulonda nga nag-uban kanako, ‘Makahahadlok ang iyang buhat. Makalilisang ang iyang buluhaton. Siya mao ang manulonda nga magpili sa trigo gikan sa mga sagbot, ug magtimri, o magbugkos, sa trigo alang sa langitnong tipiganan. Kining mga butanga angayng mosakop sa tibuok hunahuna, sa tibuok pagtagad.’” Early Writings, 119.

Ang tulo ka mga mensahe sa mga manulonda sa Pinadayag katorse mao ang mensahe sa ulahing ulan nga nagbahin ug nagbugkos sa duha ka mga hut-ong.

“Kang Juan gibuksan ang mga talan-awon nga adunay halalum ug makapadasig nga kahinungdanon sa kasinatian sa iglesia. Iyang nakita ang kahimtang, mga kapeligrohan, mga pakigbisog, ug ang katapusang kaluwasan sa katawohan sa Dios. Iyang gitala ang katapusang mga mensahe nga magpahinog sa ani sa yuta, bisan ingon nga mga bugkos alang sa langitnong tipiganan o ingon nga mga binugkos alang sa mga kalayo sa pagkalaglag. Ang mga hilisgutan nga may daku kaayong kahinungdanon gipadayag kaniya, ilabina alang sa ulahing iglesia, aron kadtong motalikod gikan sa kasaypanan ngadto sa kamatuoran mapahimangnoan mahitungod sa mga kapeligrohan ug mga pakigbisog nga anaa sa ilang atubangan. Walay bisan kinsa nga kinahanglan magpabilin sa kangitngit mahitungod sa moabot sa ibabaw sa yuta.” The Great Controversy, 341.

Kini mao ang “mga pulong sa kamatuoran” nga niining kaliwatana mao ang “mga panghinapos nga mga mensahe nga maoy magapahinog sa ting-ani,” ug nga maoy nagapabulag sa duha ka hut-ong. Kana nga buhat mao usab ang buhat sa “tawo nga may brush sa hugaw” gikan sa damgo ni Miller.

“‘Kang kinsang pala anaa sa Iyang kamot, ug hingpit Niya nga hinloan ang Iyang giukanan, ug pagatigumon Niya ang Iyang trigo ngadto sa bodega.’ Mateo 3:12. Usa kini sa mga panahon sa pagpanghinlo. Pinaagi sa mga pulong sa kamatuoran, ang uhot ginabulag gikan sa trigo. Tungod kay sila hilabihan ka walay kapuslanan ug nagapakamatarung sa ilang kaugalingon aron modawat sa pagbadlong, hilabihan ka mahigugmaon sa kalibotan aron modawat sa kinabuhi sa pagkamapaubsanon, daghan ang mitalikod kang Jesus. Daghan sa gihapon karon ang nagabuhat sa mao gihapon nga butang. Ang mga kalag ginatestingan karon maingon sa pagtesting sa mga tinun-an didto sa sinagoga sa Capernaum. Sa dihang ang kamatuoran ipasang-at ngadto sa kasingkasing, ilang makita nga ang ilang mga kinabuhi dili uyon sa

kabubut-on sa Dios. Ilang makita ang panginahanglan sa hingpit nga kausaban diha sa ilang kaugalingon; apan dili sila andam sa pagpas-an sa buhat nga nagkinahanglan sa pagdumili sa kaugalingon. Busa nasuko sila sa dihang madiskobrehan ang ilang mga sala. Mipahawa sila nga nasilo, maingon nga ang mga tinun-an mibiya kang Jesus, nga nagayamyam, ‘Mabug-at kini nga pulong; kinsa bay makapatalinghug niini?’” *The Desire of Ages*, 392.

Sugod sa dakong kapakyasan sa 1844, ang mga timaan sa dalan ug ang mga panghitabo hangtod sa 1863 nagrepresentar sa kasaysayan gikan sa 9/11 padulong sa balaod sa Domingo. Ngano man nga ang 1844 maoy 9/11, mangutana kamo?

Ang mga sinulat ni Sister White klaro nga nagapahayag nga ang ikatulong manulunda miabut niadtong Oktubre 22, 1844, apan miabut usab niadtong 1888 nga nagatipolohiya sa 9/11. Labaw pa ka mahinungdanon, ang tanang mga propeta nagpalain sa mismong kasaysayan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo, busa dili kini pagpamatuod sa duha o tulo, kondili ang hiniyang pagpamatuod sa matag saksi gikan sa Pulong sa Dios nga ang 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo mao ang yugto diin “ang katumanan sa matag panan-awon” mapahigayon.

Ang kasaysayan sa pag-abot ug pagtapos sa ikatulong manulunda nagsugod gikan sa 1844 hangtod sa 1863 ug nagrepresentar sa yugto sa kahibulongang mga buhat sa Dios gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Dominggo. Kana nga kasaysayan girepresentahan usab sa 1840 hangtod sa 1844, ug niana nga linya ang 1840 mao ang alpha ug ang 1844 mao ang omega. Sa linya sa 1844 hangtod sa 1863, ang 1844 mao ang alpha ug ang 1863 mao ang omega. Ang 1844 mao ang alpha ug omega.

Ang krus nahiuyon sa 1844, ug ang Alpha ug Omega nagpaagay sa Iyang dugo didto sa krus. Gikan sa 9/11 (1840) atong makita ang Pinadayag 10 nga naglatid sa kasaysayan nga nagsugod sa pagkaon ni Juan sa gamayng basahon sa 1840 ug unya ang kapakyasan sa iyang tiyan sa 1844. Ang pagkaon mao ang sinugdanan; ang tiyan nagtimaan sa katapusan. Ang katapusang bersikulo sa kapitulo 10 nagrepresentar sa kasaysayan nga gisubli sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Ug gikuha ko ang gamayng basahon gikan sa kamot sa manulonda, ug gikaon ko kini; ug sa akong baba matam-is kini sama sa dugos: ug sa diha nga nako na kini makaón, napait ang akong tiyan. Ug siya miingon kanako, Kinahanglan nga ikaw magapanagna pag-usab sa atubangan sa daghang mga katawohan, ug mga nasod, ug mga pinulongan, ug mga hari. Pinadayag 10:10, 11.

Ang Kapitulo 10 sa Pinadayag ug ang Kapitulo 2 sa Habakkuk nagrepresentar sa duha ka kapitulo nga nagpamatuod sa matagnaong yugto gikan sa 1840 hangtod sa 1844. Ang kasaysayan gikan sa 1844 hangtod sa 1863 nagsugod sa usa ka timailhan sa kapakyasan sa paglaum, nga gisundan sa usa ka pagkatibulaag nga gisundan usab sa usa ka pagtigum. Nianang panahona ang matagnaong kasaysayan sa duha ka lamesa ni Habakkuk natapos sa dihang ang ikaduhang lamesa giimprinta niadtong 1849 ug gipatik sa gawas sa nasod niadtong 1850. Ang yugto sa mga lamesa ni Habakkuk gikan sa Mayo 1842 sa dihang ang tsart sa 1843 gipatik, ug ang matagnaong yugto natapos diin kini nagsugod, pinaagi sa pagpatik sa usa sa duha ka lamesa ni Habakkuk. Ang tsart sa 1843 mao ang alpha ug ang tsart sa 1850 mao ang omega.

Niadtong 1856 si Hiram Edson misulat ug sunod-sunod nga mga artikulo nga nagdala sa pagsabot ni William Miller sa “pito ka mga panahon” ngadto sa usa ka bag-ong kahitas-an. Ang buhat ni Edson mao ang omega sa buhat ni Miller, nga nagdala sa pundasyonal nga kamatuoran ni Miller ngadto sa kahimtang sa usa ka batong pang-ulohan nga gituyo aron maghatag ug gahum sa katawhan sa Dios. Ang kahayag ni Miller bahin sa “pito ka mga panahon” mao ang alpha, ug ang kahayag ni Edson bahin sa “pito ka mga panahon” mao ang omega.

Niadtong 1863, ang kalihukan nahimong iglesia nga sa katapusan magapahinungdan ug usa ka kalihukan gikan sa iyang kaugalingong lawas, sa samang paagi nga ang mga Millerite migula gikan sa mga Protestante, ug maingon usab nga ang mga tinun-an migula gikan sa Hudaismo ngadto sa Kristiyanismo, ug maingon usab nga sila Josue ug Caleb migula gikan sa kanhing katawhan sa pakigsaad nga gitakda nga mamatay sa kamingawan.

Niiniining maong kasaysayan, (1844 hangtod 1863) ang Republikano nga sungay sa mapintas nga mananap sa yuta nagaagi sa usa ka paralelong pakigbisog nga sa katapusan mibuto ngadto sa Gubat Sibil nga ang tanang mga historyador miuyon nga nakaabot sa tunga-tunga niini sa 1863 pinaagi sa Emancipation Proclamation ni Lincoln. Si Lincoln nagrepresentar sa unang Republikano nga presidente, nga nanumpa sa katungdanan sa Pagkapresidente human sa labing daotan nga Demokratikong Presidente sa kasaysayan hangtod niadtong panahona. Sa ulahi, siya gipatay. Kining tanang mga propetikong kinaiya ug ang uban pa gisubli sa ulahing Republikano nga presidente.

Ang 1844 ngadto sa 1863 naglakip ug usa ka pagkabulag ug pagkatigom. Ang 1863 nagrepresentar sa balaod sa Domingo, busa ang pagkabulag nga nahitabo sa 1844 mao lamang ang pagkabulag hangtod sa 1863 sa dihang ang mga Laodiceanhong mga Seventh-day Adventist gibulag ngadto sa kamingawan sa Laodicea. Ang 1844 nagpatungha ug usa ka pagkabulag ug ang 1863 nagpatungha usab ug usa ka pagkabulag, sa ingon nagpamatuod sa kamatuoran nga ang maong kasaysayan usa ka giila nga simbolong profetiko, kay kini nagsugod sa usa ka alpha nga pagkabulag sa 1844 ug natapos sa usa ka omega nga pagkabulag sa 1863. Ang unang pagkabulag miabot niadtong Hulyo 18, 2020 ug ang katapusang omega nga pagkabulag matuman sa balaod sa Domingo.

“Ang panahon moabot nga kita pagabulagon ug pagapatlaagon, ug ang matag usa kanato kinahanglan motindog nga wala na ang kahigayonan sa pakig-ambit uban niadtong may sama ka bililhong pagtoo; ug unsaon man ninyo pagbarog gawas kon ang Dios anaa sa inyong kiliran, ug kamo nasayod nga Siya mao ang nanguna ug nagamando kaninyo?” Review and Herald, Marso 25, 1890.

Dili igo alang sa Dios nga motindog lamang “sa imong kiliran”; kinahanglan usab nga “masayran mo nga Siya mao ang nanguna ug nagamando kanimo.” Kining kamatuoran maoy hilisgutan sa tagna nga gihulagway pinaagi sa nagkalainlaing mga pahayag nga nagasalig sa panahon nga “ilaon ninyo ang Ginoo.”

Ug mokaon kamo sa madagayaon, ug mabusog, ug dayegon ninyo ang ngalan ni Jehova nga inyong Dios, nga nagbuhat ug kahibulungan alang kaninyo; ug ang akong katawohan dili gayud maulawan. Ug inyong mahibaloan nga ako anaa sa taliwala sa Israel, ug nga ako mao si

Jehova nga inyong Dios, ug walay lain; ug ang akong katawohan dili gayud maulawan. ... Busa mahibaloan ninyo nga ako mao si Jehova nga inyong Dios nga nagapuyo sa Zion, sa akong balaan nga bukid; unya ang Jerusalem mamahimong balaan, ug walay mga dumuloong nga moagi pa diha kaniya pag-usab. Joel 2:26, 27, 3:17.

Sa dihang ang Jerusalem balaan, siya mao ang iglesya nga madaugon, kay ang iglesya nga nakiggubat gihulagway ingon nga usa ka iglesya nga gilangkoban sa trigo ug mga bunglayan; ug sa dihang “wala nay mga lumalangyaw nga moagi” sa “Jerusalem” “pag-usab,” ang katawhan sa Dios “makaila” “nga Siya mao ang nagamando ug nagagiya.” Sila nasayod, kay sila mao kadtong nagtuman sa pag-ampo sa “makapito ka higayon,” nga naglakip sa pagsugid nga ang Dios wala nagamando kanimo ingon nga usa ka Laodicean, apan sa dihang mausab ka ngadto sa usa ka Philadelphian, ikaw “makaila” “nga Siya mao ang nagamando ug nagagiya” ug nga ang Dios anaa “sa taliwala sa Israel.”

Ang alpha nga pagkasabwag (kapakyasan) sa Abril 19 ug ang omega nga pagkasabwag (kapakyasan) sa Oktubre 22 gimarkahan sa unang opisyal nga publikasyon human sa dakong kapakyasan sa Oktubre 22. Ang pagmantala maoy usa ka propetikong timaan sa kasaysayan sa mga Millerite ug sa propetikong kasaysayan sa Tinipong Bansa sa Amerika, busa ang unang butang nga opisyal nga gimantala human sa 1844 maoy usa ka timaan sa maong kasaysayan, ug ang maong timaan nag-ila sa usa ka pagkasabwag.

1847—Ang Salin nga Nabilin nga Nakatibulaag sa Ubang Dapit

Usa ka Pulong alang sa “Gamayng Panon.”

“Ang mosunod nga mga artikulo gisulat alang sa The Day-Dawn, nga gipatik sa Canandaigua, New York, ni O. R. L. Crosier. Apan tungod kay kana nga mantalaan wala na karon gipatik, ug tungod kay wala kami mahibalo kon kini ipatik pa ba pag-usab, gihunahuna sa pipila kanamo dinhi sa Maine nga labing maayo nga ipagawas kini sa maong porma. Buot ko nga ipunting ang pagtagad sa ‘gamayng panon’ ngadto niadtong mga butang nga sa dili madugay kaayo mahitabo niining yutaa....”

“Ang magbabasa nakaamgo nga tulo ka mga pahayag gikan sa pluma ni Mrs. E. G. White gilakip sa A Word to the ‘Little Flock.’...”

“Ang ikaduhang pahayag gikan kang Mrs. White, nga makita sa mga panid 14–18, mao ang asoy sa iyang unang panan-awon ubos sa ulohang, To the Remnant Scattered Abroad. Kini gisulat niadtong Disyembre 20, 1845, isip usa ka personal nga sulat ngadto kang Enoch Jacobs, ug unang gipatik sa nakadawat niini diha sa The Day-Star sa Enero 24, 1846. Unya niadtong Abril 6, 1846, kini giimprinta pag-usab sa porma sa broadside nila ni James White ug H. S. Gurney. Ang pahayag sumala sa pagpakita niini diha sa A Word to the ‘Little Flock,’ gawas sa gagmayng kausaban sa pag-edit ug sa gidugang nga mga reperensiya sa Kasulatan, managsama gayod sa tibuok asoy sa panan-awon sumala sa unang pagkapatik niini.” James White, A Word to the ‘Little Flock’, 25.

Ang 1844 nagtimaan sa pag-abot sa usa ka manulonda ug sa usa ka kapakyasan. Sa 1845 ang unang panan-awon gisulat, ug kini gimantala sa 1846. Ang unang panan-awon alang sa “nahibilin nga nagkatibulaag sa halayo.” Nagduhaduha ako nga ang ulitawo pang tin-edyer nga manalagna babaye nasayod, sa dihang iyang gisulat ang iyang unang panan-awon, nga ang usa ka manalagnang kinaiya sa “nahibilin” mao nga ang nahibilin, tungod sa manalagnang panginahanglan, kinahanglan gayod nga “nagkatibulaag sa halayo,” isip usa sa mga kinaiya sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Sa 1846 ang mga White naminyo, sa ingon niana giusab ang apelyido ni Ellen ngadto sa White. Sa maong tuig usab ang mga White nagsugod sa pagbantay sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw. Sa 1846 ang tugon gimarkahan nga napinal na, ang manalagnang kaminyoon nga nagsugod sa 1844 hingpit nga natuman sa 1846, ug sa 1847 ang unang opisyal nga mantalaon giimprenta ug gipadala sa koreo.

Mayo, 1850

“MINAHAL NGA MAGBABASA—Ang akong katuyoan niining pagribyu mao ang pagbutyag sa kasaypanan pinaagi sa kahayag sa sagradong kamatuoran...”

“Sa pagtanyag niining gamayng sinulat ngadto sa nagkatibulaag nga panon, natuman ko ang akong katungdanan kanila, niining bahina, ug hinaut nga idugang sa Dios ang iyang panalangin. Amen.” James White, *The Seventh-day Sabbath not Abolished*, 2.

Ang publikasyon ni James White nagaila nga ang iyang mga tigpaminaw usa pa ka nagkatibulaag nga panon, apan kini usab mao ang pagpanalipod sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw. Kini mao ang mensahe sa ikatulong manulonda sa iyang pagkamasuso sumala sa pagsabot sa Millerite Adventism mahitungod sa Igpapahulay ug sa ikatulong manulonda. Gipatik kini sa maong tuig nga ang 1850 chart gipatik usab, ug sa tingub kini nagrepresentar sa pagpabarog sa kasundalohan sa Ginoo alang sa nagkahaduol nga krisis sa balaod sa Domingo. Si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan, ug kadtong mipresentar sa mensahe niadtong 1844 nga migamit sa 1843 chart, nagatipolohiya kanila nga magapresentar sa mensahe pinaagi sa paggamit sa 1850 chart. Sa sinugdanan sa panahon sa duha ka lamesa ni Habakkuk, ang mga tawo nagamantala sa mensahe sa takna inubanan sa lamesa ni Habakkuk, ug niadtong 1850 si James White nagpresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda uban sa 1850 chart. Ang chart gihimo ni Igsoon Nichols sa yugto sa panahon sa 1849, usa ka yugto sa panahon diin si James ug Ellen White nagpuyo uban kang Igsoon Nichols. Si James White tuwirang nalambigit sa paghimo sa 1850 chart, ug nianang tuiga misugod siya sa pagmantala sa mensahe sa ikatulong manulonda.

“Septiyembre 23, [1850] gipakita sa Ginoo kanako nga gituy-od niya ang iyang kamot sa ikaduhang higayon aron mabawi ang salin sa iyang katawhan, ug nga ang mga paningkamot kinahanglan pagdoblehon niining panahon sa paghipos. Sa panahon sa pagpatlaag, ang Israel gikulata ug gikuniskunis; apan karon sa panahon sa paghipos ang Dios magaayo ug magabugkos sa iyang katawhan. Sa pagpatlaag, ang mga paningkamot nga gihimo aron ipakaylap ang kamatuoran gamay ra kaayo ug epekto, diyutay ra o walay nahimo; apan sa paghipos, sa dihang gibutang sa Dios ang iyang kamot aron hipuson ang iyang katawhan, ang mga paningkamot sa pagpakaylap sa kamatuoran mamunga sa gituyo nilang epekto. Ang tanan kinahanglan maghiusa ug magmainiton sa buluhaton. Nakita ko nga makauulaw alang kang

bisan kinsa ang pagtumong sa pagpatlaag ingon nga mga panig-ingnan aron magmando kanato karon sa paghipos; kay kon ang Dios wala nay buhaton alang kanato karon labaw pa sa iyang gibuhat kaniadto, ang Israel dili gayud mahipos. Sama ka gikinahanglan nga ang kamatuoran ikapamantala pinaagi sa usa ka mantalaan, maingon man nga iwali kini.” Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.

“Ang panglantaw nga ang Ginoo ‘mituy-od sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron sa pagbawi sa salin sa Iyang katawhan,’ sa panid 74, nagtumong lamang sa panaghiusa ug kusog nga kaniadto naglungtad taliwala niadtong nagpaabut kang Cristo, ug sa kamatuoran nga Siya nagsugod na pag-usab sa paghiusa ug sa pagpabangon sa Iyang katawhan.” Early Writings, 86.

Si Sister White diha sa Early Writings nagkomento bahin sa maong pahayag gikan sa Review and Herald kalabot sa iyang paggamit sa mga pulong ni propeta Isaias sa dihang miingon siya, “the Lord showed me that he had stretched out his hand the second time to recover the remnant of his people.” Gituy-od Niya ang Iyang kamot niadtong 1850. Sa dihang Iyang gitigom kadtong katawhan ngadto sa Labing Balaang Dapit niadtong Oktubre 22, 1844, kini diha sa pagtapos sa pagkatibulaag sukad sa 677 BC hangtod sa Oktubre 22, 1844. Ang literal nga Juda nga nagpuyo sa literal nga mahimayaong yuta gikatibulaag sulod sa 2520 ka tuig sumala sa “seven times” sa Levitico beinte-sais niadtong 677 BC. Sa pagtapos sa 2520 ka tuig, ang espirituhanong Israel gitigom niadtong Oktubre 22, 1844, ug sila dihadhiha gipatibulaag, ug ang pagkatibulaag natapos sa dihang ang Ginoo motuy-od pag-usab sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon. Iyang tigumon sila sa ikaduhang higayon diha sa maong pahayag aron tumanon ang duha ka butang: ang “bind up his people” ug ang “raise up” His people.

“Unya nakita ko ang ikatulong manulonda. Miingon ang manulonda nga nag-uban kanako, ‘Makahahadlok ang iyang pulong, makalilisang ang iyang buluhaton. Siya mao ang manulonda nga magapili sa trigo gikan sa mga bunglayon, ug magatimaan o magahigot sa trigo alang sa langitnong tipiganan.’ Kining mga butanga kinahanglan maoy magalangkob sa tibuok hunahuna, sa tibuok pagtagad. Sa makausa pa gipakita kanako ang pagkakinahanglanon nga kadtong nagatoo nga atong nadawat ang katapusang mensahe sa kalooy kinahanglan magapahimulag sa ilang kaugalingon gikan niadtong kada adlaw nagadawat o nagasuyop ug bag-ong kasaypanan. Nakita ko nga bisan ang mga batan-on ni ang mga tigulang dili kinahanglan motambong sa mga panagtigom niadtong anaa sa kasaypanan ug kangitngit. Miingon ang manulonda, ‘Pahunonga ang hunahuna sa pagapabilin sa mga butang nga walay kapuslanan.’” Manuscript Releases, tomo 5, 425.

Ang ikaduhang panagtigom nga nagsugod niadtong 1850 nagtimaan sa pagpatik (pagbugkos) sa katawhan sa Dios samtang sila ginabayaw, “gipatindog,” ingon nga usa ka bandila. Ang 1850 nagtimaan kon kanus-a tigumon sa Ginoo ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Tungod sa kinahanglanon sa tagna, sila kinahanglan nga nangkatibulaag una pa man sila tigumon. Busa, “ang tulo ug tunga ka adlaw” sa Pinadayag 11:11 nga nagsimbolo sa 1260, nga katunga sa 2520 ug nagrepresentar sa pagkakatibulaag nga misunod human sa Hulyo 18, 2020. Ang Pinadayag 11:11 nagrepresentar sa ikaduhang panagtigom niadtong mahimong usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ug sa bandila nga ginabayaw ngadto sa mga nasud, sumala sa gipadayag sa Isaias 11:11!

Ug niadtong adlaw adunay gamot ni Jesse, nga motindog ingon nga bandila alang sa mga katawhan; kaniya mangita ang mga Hentil: ug ang iyang kapahulayan mahimayaon.

Ug mahitabo nianang adlaw, nga igatuy-od pag-usab sa Ginoo ang iyang kamot sa ikaduhang higayon aron sa pagpahiuli sa salin sa iyang katawhan nga mahibilin pa, gikan sa Asiria, ug gikan sa Egipto, ug gikan sa Patros, ug gikan sa Cus, ug gikan sa Elam, ug gikan sa Sinar, ug gikan sa Hamath, ug gikan sa mga pulo sa dagat.

Ug siya magapatindog ug usa ka bandila alang sa mga nasod, ug pagatigumon niya ang mga sinalikway sa Israel, ug pagahipuson sa tingub ang mga pinatibulaag sa Juda gikan sa upat ka tumoy sa yuta. Isaías 11:10, 11, 12.

Niadtong 1850, gituy-od pag-usab sa Ginoo ang Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang mga tawo nga nagpresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda inubanan sa mensahe sa Tunga-tungang Singgit, sumala sa gihulagway sa duha ka papan ni Habakkuk. Niadtong Hulyo sa 2023, gituy-od pag-usab sa Ginoo ang Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang mga tawo nga nagpresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda inubanan sa mensahe sa Tunga-tungang Singgit, sumala sa gihulagway sa duha ka papan ni Habakkuk. Ang 1850 ug Hulyo 2023 parehong nagtimaan sa pagkatigom sa “salin sa iyang katawhan” ingon sa giingon ni Isaías sa bersikulo 11 sa kapitulo 11. Ang bersikulo 11 anaa sa taliwala sa mga bersikulo 10 ug 12, ug kining duha ka bersikulo nagpaila sa pagpataas sa bandera ngadto sa kalibutan.

Ang matag usa sa tulo ka mga bersikulo nag-ila sa bandera, bisan pa ang tunga nga bersikulo nag-ila kanila ingon nga “salin.” Ang salin didto pagatigumon sa ikaduhang higayon ug ang gidaghanon sa mga banay nga ilang pagatigumanan mao ang walo. Ang “8” nagrepresentar dili lamang niadtong mga didto sa arka ni Noe nga miagi gikan sa daang kalibutan ngadto sa bag-ong kalibutan nga wala makakita sa kamatayon, kondili ang “8” nagrepresentar usab niadtong mao ang ikawalong iglesia nga gikan sa pito. Ang duha ka mga saksi sa Pinadayag 11:11 mao kadtong gibanhaw na. Ang gidaghanon nga “8” mao ang simbolo sa pagkabanhaw, usa ka simbolo sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, usa ka simbolo sa bautismo, ug usa ka simbolo niadtong mobalhin gikan sa Laodicea ngadto sa Philadelphia ug mahimong bandera ni Isaías ngadto sa mga nasod. Ang Ginoo mopatig-a sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon sa 1850 ngadto sa 1865 ug pag-usab sa Hulyo sa 2023.

Niadtong 2023, may bag-ong kahayag bahin sa pito ka panahon, sama usab sa nahitabo niadtong 1856. Ang yugto gikan sa 1856 hangtod sa 1863 nagrepresentar sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa dihang ang Ginoo magapatindog sa Iyang salin nga katawhan ingon nga usa ka kasundalohan.

Ang Isaías 11:11 hingpit nga nahiuyon sa Pinadayag 11:11, nga hingpit usab nga nahiuyon sa Daniel 11:11. Si Isaías ug si Juan naghulagway sa usa ka sulodnong kasaysayan, ug si Daniel sa usa ka panggawas nga kasaysayan. Ang panggawas nga linya ni Daniel sa 11:11 nagdagan nga kaabagan sa sulodnong linya ni Juan sa 11:11, ug ang Isaías 11:11 nagapadayag sa bandila sa sulodnong linya nga nagtawag sa laing panon sa Dios panggawas gikan sa panggawas nga linya. Gihugpong ni Palmoni kining mga teksto ngadto sa usa ka maanindot nga bugkos nga mahimo

lamang matuman pinaagi sa Usa nga mao ang Magbubuhay sa tanang butang.

Padayonon nato kining mga butang sa sunod nga artikulo.

Diyalogo uban sa Artipisyal nga Impormasyon:

Nakaplagan ba ang kalibotan sa matematika og bisan unsang kahulogan sa numero nga “11”?

Oo, ang numero 11 nagbaton ug pipila ka mga punto sa tinuod nga matematikahong interes ug kahulogan (labaw pa sa kay usa lamang kini ka prime number). Ania ang mga nag-unang bahin nga sagad ipasiugda sa mga matematikano ug sa mga mahigugmaon sa matematika:

Ang 11 mao ang ikalimang prime number, ang pinakagamay nga duha-ka-digit nga prime, ug ang unang prime nga usa ka palindrome sa base 10. Ang “11” mao ang pinakagamay nga repunit (usa ka numero nga naglangkob sa gisubli nga mga yunit) nga prime. Mao lamang kini ang duha-ka-digit nga prime diin managsama ang duha ka digit. 11, 22, 33, 44, ug uban pa. Sa “11” ra kini mohaom. Ang “11” usa ka Mersenne prime exponent. Ang decimal expansion sa $1/11 = 0.090909\dots$ adunay nagbalikbalik nga period nga 2 lamang, apan ang $1/11$ bantog usab sa laing paagi: ang sunod-sunod nga mga prime nga 11, 101, 1009, 10007, 100003, ug uban pa, makita sa mga paghisgot bahin sa mga prime sa arithmetic progression. Ang dihedral group nga may order nga 22 (mga symmetry sa usa ka regular nga 11-gon) mahinungdanon tungod kay ang “11” mao ang pinakagamay nga prime diin ang dihedral group adunay usa ka non-abelian, center-free nga estruktura nga makapainterens sa group theory. Sa theoretical physics (string theory / M-theory), ang uniberso sagad nga gimodelo sa 11 ka spacetime dimensions, ug ang mga pisiko ug mga matematiko nga nagtrabaho nianang maong larang kanunayng naghisgot sa pagpakita sa 11. Ang “11” mao lamang ang palindromic prime nga may pares nga gidaghanon sa mga digit (ang tanang uban pa nga may pares nga mga digit nga labaw sa 2 mabahin sa 11 ug busa composite). Kini usa ka theorem sa recreational number theory.

Sa laktod nga pagkasulti:

Bisan ang “11” walay samang kahimayaan nga gihatag sa π , e , o sa golden ratio, kini nagpakita pag-usab ug pag-usab isip kinagamyan o unang pananglitan sa daghang mga panghitabo (unang repunit prime, bugtong palindromic prime nga adunay pares nga gidaghanon sa mga digit, sayong pagpakita sa daghang mga pamatuod ug mga counterexample, 11 ka dimensiyon sa M-theory, ug uban pa). Busa oo—giisip gayod sa kalibotan sa matematika ang 11 ingon nga usa ka mahinungdanong numero.

“Siya nga nagdasig sa Pulong mao ang tinuod nga maghuhubad sa Pulong. Gihulagway ni Cristo ang iyang mga pagtulon-an pinaagi sa pagpahinungod sa pagtagad sa iyang mga tigpaminaw ngadto sa yano nga mga balaod sa kinaiyahan, ug sa pamilyar nga mga butang nga ilang makita ug magunitan matag adlaw. Sa ingon niini iyang gidala ang ilang mga hunahuna gikan sa kinaiyahan ngadto sa espirituwal. Daghan ang wala dihadhiha makasabot sa kahulogan sa iyang mga sambingay; apan samtang sila matag adlaw nakigduyog sa mga butang nga gihisgutan sa Dakong Magtutudlo uban sa espirituwal nga mga kamatuoran, ang uban nakaila sa mga leksiyon sa diosnong kamatuoran nga iyang tinguha nga ipatik sa ilang

hunahuna, ug kini sila nakombinsir sa kamatuoran sa iyang buluhaton ug nakabig ngadto sa ebanghelyo.” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

“Sa paggiya sa ingon gikan sa natural ngadto sa espirituwal nga gingharian, ang mga sambingay ni Cristo maoy mga sumpay sa talikala sa kamatuoran nga naghiusa sa tawo uban sa Dios, ug sa yuta uban sa langit.” Christ’s Object Lessons, 17.